

De viktigaste punkterna i den rapport från arbetsgruppen för kompletterande befogenheter som läggs fram vid Europeiska konventets plenarmöte den 7–8 november 2002.

Ordförande i arbetsgruppen: Henning Christophersen

KOMPLETTERANDE BEFOGENHETER BLIR STÖDJANDE ÅTGÄRDER

De områden som kan komma att beröras av stödjande åtgärder är sysselsättning, utbildning och yrkesutbildning, kultur, folkhälsa, transeuropeiska nät, industri, forskning och utveckling.

Arbetsgruppen ifrågasatte framtiden för de så kallade kompletterande befogenheterna – måste gränserna för dessa befogenheter klart anges?

Arbetsgruppen ansåg att tvetydigheterna först och främst bör tas bort, bland annat genom att de kompletterande befogenheterna sätts in i sitt sammanhang i förhållande till andra kategorier av befogenheter.

Enligt arbetsgruppens åsikt är de kompletterande befogenheterna inte befogenheter på samma sätt som unionens exklusiva befogenheter eller delade befogenheter. När det gäller kompletterande befogenheter kommer medlemsstaterna fortfarande att ha full befogenhet, vilket inte hindrar att åtgärder för stöd och samordning vidtas på europeisk nivå (såsom t.ex. Erasmusprogrammet som möjliggör studentutbyte i stor skala).

Därför

- rekommenderar arbetsgruppen att benämningen **stödjande åtgärder** införs i stället för kompletterande befogenheter, vilket gör begreppet tydligare,
- betonar när det gäller dessa åtgärder att den nationella lagstiftningen inte kan ersättas med en europeisk rättsakt, och
- påminner om att åtgärderna bara skall användas om det ligger i unionens och medlemsstaternas gemensamma intresse.

Arbetsgruppen anser dessutom att

- det framtida konstitutionella fördraget bör innehålla en avdelning som ägnas åt samtliga befogenheter,
- det kortfattat bör preciseras vilken typ av befogenhet som gäller för varje politikområde som nämns i fördraget
- fastställandet av befogenheter mellan medlemsstaterna och Europeiska unionen i det konstitutionella fördraget inte bör stå i vägen för en viss flexibilitet. Denna kan säkerställas genom att artikel 308 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen behålls.¹

Det bör dock särskilt fastställas att det inte i något fall rör sig om en utvidgning av unionens befogenheter.

¹ "Om en åtgärd från gemenskapens sida skulle visa sig nödvändig för att inom den gemensamma marknadens ram förverkliga något av gemenskapens mål och om detta fördrag inte innehåller de nödvändiga befogenheterna, skall rådet genom beslut på förslag från kommissionen och efter att ha hört Europaparlamentet vidta de åtgärder som behövs."